Lieta Nr. C11**1120**14 C-0**369**-15

S P R I E D U M S

Latvijas Republikas vārdā

Cēsīs 2015. gada 8. janvārī

Cēsu rajona tiesas

tiesnese A. Bērziņa

ar tiesas sēdes sekretāri B. Zīli

atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu – /pers. A/ maza apmēra prasībā pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu.

Aprakstošā daļa

2014. gada 7. novembrī tiesā saņemts prasītājas /pers. A/ maza apmēra prasības pieteikums pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu.

Prasītāja/pers. A/ lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja /pers. B/ uzturlīdzekļus viena nepilngadīga bērna līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai EUR 120.00 mēnesī un viena nepilngadīga bērna līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai EUR 120.00 mēnesī ik mēnesi līdz laikam, kad bērni paši spēs sevi apgādāt, bet ne mazāk par valsts noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru. Piedziņu lūdz uzsākt no 2014. gada 7. novembra, lūdz nekavējošu tiesas sprieduma izpildi. Norādījusi, ka nevēlas uzklausīšanu tiesas sēdē.

2014. gada 13. novembrī saskaņā ar Civilprocesa likuma 250.21 panta noteikumiem un pamatojoties uz 2014. gada 13. novembra lēmumu par civillietas ierosināšanu, tiesnese nosūtīja atbildētājam prasības pieteikuma norakstu un paskaidrojuma veidlapu. Tiesā 2014. gada 7. decembrī saņemti atbildētāja paskaidrojumi norādot, ka prasību atzīst daļēji. Atbildētājs norādījis, ka nevēlas uzklausīšanu tiesas sēdē.

Civilprocesa likuma 250 ^{26}. pants nosaka, ka tiesa lietu iztiesā tiesas sēdē prasības tiesvedības kārtībā, ja to lūdz kāda no pusēm vai ja tiesa uzskata par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē.

Prasītāja/pers. A/ tiesas sēdē prasību uzturēja pilnībā, lūdza piedzīt katra bērna uzturam EUR 120 mēnesī.

Atbildētājs/pers. B/ tiesas sēdē prasītājas celto prasību atzina pilnībā. Norādīja, ka miņam ir minimālā darba alga, bet pierādījumus par top nevēlas iesniegt un piekrīt katra bērna uzturam maksāt 120 EUR mēnesī.

Motīvu daļa

Uzklausījusi prasītāju un atbildētāju, novērtējusi rakstveida pierādījumus un apsvērusi prasības pieteikumā norādītos argumentus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma daļēji pamatojoties uz Civillikuma 179. pantu, kas nosaka, ka vecāku pienākums ir samērā ar viņu mantas stāvokli uzturēt bērnu un šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt, pie tam pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem.

Ar prasības pieteikumam pievienotām dzimšanas apliecības kopijām (lietas 9.-10. lapa), apstiprinās, ka atbildētājs /pers. B/ ir tēvs nepilngadīgajiem /pers. E/, dzimušai /datums/un /pers. F/, dzimušai /datums/, bet prasītāja /pers. A/ ir bērnu māte.

No prasības pieteikuma secināms, ka bērnu dzīvesvieta ir pie mātes /pers. A/, līdz ar to prasītājai ir tiesības prasīt no otra vecāka uzturlīdzekļus viņas ikdienas aizgādībā esošo bērnu uzturam.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 193. panta piektās daļas trešo teikumu – ja atbildētājs pilnībā atzinis prasību, sprieduma motīvu daļā iekļauj tikai norādi uz normatīvajiem aktiem, pēc kuriem tiesa vadījusies.

Tiesa novērtē to, ka atbildētājs prasītājas celto prasību tiesas sēdē atzina pilnībā.

Tiesa atzīst, ka prasība apmierināma pilnībā, saskaņā ar Civillikuma 179.pantu, kurā noteikts vecāku pienākums samērā ar savu materiālo stāvokli uzturēt savus bērnus līdz laikam, kad viņi paši spēs sevi apgādāt.

Uzturlīdzekļi tiesas noteiktajā apmērā atbilstoši judikatūrai, kas izveidojusies attiecībā uz Civillikuma normas par vecāku pienākumu gādāt par

bērnu uzturēšanu tulkojumu (skat. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2007. gada 29. augusta spriedumu lietā Nr. SKC-556), piedzenami no 2014. gada 7. novembra, kad tiesā celta prasība par uzturlīdzekļu piedziņu, jo ar prasības celšanas brīdi prasītāja /pers. A/, saskaņā ar Civilprocesa likuma 1.pantu, uzsākusi savu ar likumu garantēto civilo tiesību aizsardzības realizāciju. Uzturlīdzekļu piedziņas sākums nosakāms ar prasības iesniegšanu tiesā, t.i. 2014. gada 7. novembri, bet uzturlīdzekļu maksāšanas pienākums nosakāms līdz laikam, kad bērns pats spēs sevi apgādāt, jo to paredz Civillikuma 179. pants.

Tiesas spriedums par uzturlīdzekļu piedziņu izpildāms nekavējoties, jo to ir lūgusi prasītāja (Civilprocesa likuma 205. pants).

Apmierinot prasītājas prasību, no atbildētāja /pers. B/ valsts ienākumos atbilstoši Civilprocesa likuma 42. pantam, piedzenama valsts nodeva EUR 349.94, kura aprēķināta no gada uzturlīdzekļu summas EUR 2880.00, atbilstoši Civilprocesa likuma 35. pantam un saskaņā ar šā likuma 34. pantu redakcijā, kas ir spēkā no 2013. gada 1. janvāra, kā arī ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par prasības pieteikuma un tiesas pavēstu nosūtīšanu EUR 5.21.

Atbildētājam dodams termiņš tiesas sprieduma labprātīgai izpildei daļā par valsts nodevas un tiesāšanās izdevumu samaksu–10 dienas pēc tiesas sprieduma stāšanās likumīgā spēkā, atbilstoši Civilprocesa likuma 204.^{1}pantam.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 97. un 250^{27}. pantu, tiesa

n o s p r i e d a :

/pers. A/ maza apmēra prasību pret /pers. B/ par uzturlīdzekļu piedziņu apmierināt pilnībā.

Piedzīt no /pers. B/ par labu /pers. A/ meitas /pers. F/, dzimušas /datums/, personas kods /personas kods/ un meitas /pers. E/, dzimušas /datums/, personas kods /personas kods/ EUR 120.00 (simt divdesmit *euro*) ik mēnesi katra bērna uzturam līdz laikam kad bērni paši spēs sevi apgādāt, nosakot, ka piedzenamo uzturlīdzekļu apmērs no /pers. B/ nedrīkst būt mazāks par valsts noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru.

Piedziņu uzsākt no 2014. gada 7. novembra. Šajā daļā tiesas spriedumu izpildīt nekavējoties.

Piedzīt no /pers. B/ valsts labā valsts nodevu EUR 349.94 (trīssimt četrdesmit deviņi *euro* un 94 centi) un tiesāšanās izdevumus EUR 5,21 (pieci *euro* un 21 cents), nosakot termiņu 10 (desmit) dienas sprieduma labprātīgai izpildei, skaitot no dienas, kad spriedums stājies likumīgā spēkā.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā Vidzemes apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Cēsu rajona tiesā.

Tiesnese